ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927
Σελήνη 6 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.52′ — Δύσις 5.25′
Στάχιος, Ἀπέλλοῦ, Ναρκίσσου κλπ.

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ.—ΑΡΙΘ. 2001 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 31—ΜΕΓΑΡΟΝ ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΡ. ΛΥΧΝΟΣ | ΤΗΛ. 1.07—ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΧ. 1

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Ὁ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας ἐγένετο θῦμα δολοφονικῆς ἐπιθέσεως. Εὐτυχῶς δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον. Ἡ σφαῖρα τοῦ δολοφόνου ἐσεβάσθη τὸν ἥρωα, τὸν ὁποῖον δὲν ἐτόλμησαν γὰ ψαύσουν ἄλλοτε τὰ θλήματα τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ μόλυβδος ἔχει κάποτε περισσοτέραν λογικὴν ἀπὸ ἕνα ἀνθρώπινον ἀνδράποδον. Περί τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτη κρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἀνδρεία του τὸν καθιστᾷ ἄτρωτον. Καὶ ἡ καλωσύνη του, θὰ προσθέσωμεν. Καὶ ἡ βαθεῖα συναίσθησις τοῦ καθήκοντος μὲ τὴν ὁποίαν, καὶ εἰς ὁμαλὰς καὶ εἰς δεινὰς περιστάσεις, ὑπηρέτησε πάντοτε τὴν χώραν αὐτήν. Πρὸ ἑξαετίας πάλιν ἄλλαι κακοποιοὶ χεῖρες ὑψώθησαν ἐναντίον του, ἐπιβουλευθεῖσαι τὴν ζωήν του, κατὰ τὴν ἄσκησιν ἑνὸς φιλανθρωπικοῦ καθήκοντος. Τότε τὸ τραῦμα του ὑπῆρξε σοβαρώτερον. Ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια ἠθέλησε νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀγνὴν καὶ σεβαστὴν αὐτὴν ὕπαρξιν, ἥτις ἀπεδείχθη διὰ τὴν Ἑλλάδα πολύτιμος. Μέσα εἰς τὰς προσφάτους θυέλλας τοῦ πολεμικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου μας ἡ μορφὴ τοῦ Παύλου Κουντουριώτη ὑψώθη ὑπεράνω ὅλων μας ὡς σύμβολον ἀρετῆς καὶ ἐπιβολῆς. Καὶ ἐκράτησε τὰ ἀξιώματα, ὁ εὐθὺς αὐτὸς γόνος τῆς πατριωτικωτέρας ἑλληνικῆς παραδόσεως, μὲ ὅσην δεξιότητα καὶ τιμὴν εἶχε διευθύνῃ ἄλλοτε πρὸς τὴν νίκην τὰ σκάφη τοῦ στόλου του. Ὁ Θεὸς σώζοι τοὺς ἥρωας. Ὁ Θεὸς σώζοι ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοὺς ἐξαιρετικοὺς ἀρχηγούς, τῶν ὁποίων ὁ ἐπὶ τῆς γενεᾶς μόλος δὲν ἔληξε. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο σήμερον ἴσως δύσκολος, ἐὰν ὁ χθεσινὸς δολοφόνος ἐπετύγχανε τοῦ κακούργου του σκοποῦ.

Ποῖος εἶνε; Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται; Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἔχει ἀκόμη τελειώσῃ τὸ διαφωτιστικὸν ἔργον της καὶ θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ δώσῃ κανεὶς ἕνα πρόχειρον χαρακτηρισμὸν τοῦ ἐπιχειρηθέντος ἐγκλήματος. Ὁ κωφὸς νέος, ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι ἐταξείδευσε ἀπὸ τὴν Λάρισσαν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ περιποιηθῇ τὴν ὑγείαν του, φαίνεται νὰ εἶχε προμελετημένην τὴν πρᾶξιν του. Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ξενοδοχείου του εὑρέθησαν σημειώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐσχεδίαζε προκαταβολικῶς τὴν ἀπολογίαν του. Εὑρέθησαν ἀκόμη πρωτογενῆ τινα φιλοσοφικὰ σκαλαθύρματα περὶ τῆς γενέσεως τῶν ὄντων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν φαίνεται ὅτι εἶχε καλῶς καὶ εἰς τὴν διανοητικὴν ὑγείαν του. Ἂν δὲν εἶνε ἀνισόροπος πάντως ὑπέστη τὴν ἐπίδρασιν ὡρισμένων ὀλιστικῶν ἀναγνώσεων, περὶ τῶν ὁποίων μαρτυροῦν τὰ βιβλία του καὶ αἱ ἐφημερίδες του.

Ἦτο κομμουνιστής; Πιθανώτατα. Ἀλλὰ οἱ κομμουνισταί, τοὐλάχιστον εἰς τὴν πλειονοψηφίαν των, καὶ ἐφ' ὅσον ἠμποροῦμεν νὰ κρίνωμεν τὰς κατ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα καὶ ἀλλαχοῦ πολιτείαν τους, δὲν φαίνονται νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ θάνατος ἑνὸς αἱρετοῦ ἢ καὶ ἐστεμμένου ἄρχοντος ἀρκεῖ διὰ νὰ συντρίψῃ τὸ ἀστικὸν καθεστὼς καὶ νὰ ἀνιδρύσῃ τὴν προλεταριακὴν δικτατορίαν τους. Γνωρίζουν ὅτι αἱ ρίζαι, μὲ τὰς ὁποίας ἡ παροῦσα κοινωνικὴ κατάστασις συνδέεται πρὸς τὸ στερεὸν ἔδαφος τῆς πραγματικότητος, εἶνε πολὺ βαθύτεραι καὶ πολὺ εὐρύτεραι καὶ πολὺ ἰσχυρότεραι ἀπὸ τὸ λεπτὸν νῆμα τῆς ζωῆς οἱουδήποτε προσώπου, ὁσονδήποτε ὑψηλοῦ. Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ δολοφόνος εἶνε κομμουνιστής, τὸ ἔγκλημά του δὲν ἔχει καμμίαν κομμουνιστικὴν σκοπιμότητα.

Ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης, διερωτώμενος, εὐθὺς ὡς ἀντελήφθη τὸ τραῦμα του, καὶ μὴ εὑρίσκων τὸ διατί τοῦ μελετηθέντος κατὰ τοῦ προσώπου του ἐγκλήματος, ἀναμφιβόλως ἐκφράζει μίαν ἀπορίαν γενικήν. Διατί; Μήπως ἡ κατὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας ἀπόπειρα ἐπρόκειτο νὰ εἶνε ἡ ἀπαρχὴ καμμιᾶς ὠργανωμένης κινήσεως, ἥτις θὰ ἐξερρηγνύετο ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς συγχύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ δολοφονία θὰ εἶχε δώσῃ τὴν ἀφορμήν; Ἀλλὰ δὲν παρετηρήθη οὔτε αὐτὸ τὸ φαινόμενον. Ὁ δολοφόνος δὲν φαίνεται νὰ εἶχε λάβῃ τὴν ἐντολήν του ἀπὸ καμμίαν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία νὰ ἦτο ἑτοίμη διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ σχέδιόν του ἦτο μᾶλλον ἀτομικόν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν ὅτι ὁ χαρακτήρ του ἦτο ἀναρχικός, μὲ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκείνην σημασίαν τῆς λέξεως «ἀναρχικός», ἡ ὁποία δὲν ἀποκλείει τὴν ὕπαρξιν μυστικῆς ὀργανώσεως, ὑποκινούσης ἐγκλήματα κατὰ τῶν πολιτειακῶν κορυφῶν, χωρὶς ν' ἀποβλέπῃ εἰς ἀποτελέσματα γενικώτερα, καὶ μόνον διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ κακοῦ δημιουργούσης τὸ ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον ἐνέχει τότε τὴν ἔννοιαν κοινωνικῆς ἐκδικήσεως.

Ἀπὸ τὴν σύντομον αὐτὴν καὶ πρόχειρον ἀνασκόπησιν τῶν ὅρων, ὑφ' οὓς διεπράχθη ἡ χθεσινὴ κατὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας ἀπόπειρα, προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν δικαιολογεῖται καμμία πολιτικὴ εἴτε κοινωνικῆς μορφῆς ἀνησυχία ἀπὸ μέρους τοῦ κοινοῦ. Ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης, καὶ ἀπὸ τῆς χθεσινῆς νυκτὸς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξεδήλωσε καὶ ἐκδηλοῖ τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας του πρὸς τὸν ναύαρχον, ἡ κατὰ τοῦ ὁποίου ἀπόπειρα ἔδωκε μίαν νέαν ἀφορμὴν, ἵνα ἐκδηλωθοῦν ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑπερηφάνεια, μὲ τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος στρέφεται περὶ τὸ συμβολικόν του πρόσωπον. Ἡ δικαιοσύνη ἀνέλαβε εἰς χεῖρας της τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀναμφιβόλως θὰ ῥίψῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀπαιτούμενον φῶς. Ἡ ἀσφάλεια τοῦ κράτους δὲν ἀπειλεῖται ἀπὸ καμμίαν ὕποπτον ἐνέργειαν καὶ μόνον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀπειληθέντος ἐγκλήματος θὰ χρειασθῇ νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσπάθειάν, ὅπως, διὰ μελετημένων καὶ ἀξιοπρεπῶν μέτρων, φράξωμεν τὸν ἑλληνικὸν δρόμον πρὸς τὰς ἀνατρεπτικὰς ἐκείνας ἰδέας, αἵτινες διαταράσσουν περισσότερον μερικὰς ἀπὸ γενετῆς ὄχι ὑγιεῖς κεφαλάς.

Ὁ κωφὸς νέος τῆς Λαρίσσης, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ φυσικά του ἐλαττώματα εἶχον ἐμπνεύσῃ ἕνα μῖσος κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ζωῆς ἀπρόσωπον κατ' ἀρχὰς πιθανώτατα, ἀναγινώσκων τὰ νέα βιβλία, ὑπηρετῶν τὰς νέας ἀρχάς, ἐφαντάσθη κατόπιν ὅτι θὰ ἐξεδικεῖτο τὴν μοῖραν του ἐὰν ἔπληττε τὸν ἐπιφανέστερον Ἕλληνα. Δὲν φοβούμεθα ὅτι ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος γενικώτερος. Ἀλλὰ καὶ οὕτω ἐμφανιζόμενος εἶνε ἀρκετὸς νὰ δικαιολογήσῃ μίαν σοβαρὰν μέριμναν ἀναχαιτισμοῦ τῆς προόδου του—ἀλλὰ χωρὶς ὑπερβολὰς καὶ χωρὶς νευρικότητας.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΔΙΔΑΞΕΝ ΕΝΑ ΠΑΜΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Ὀκτώβριος.— Τὸ συγκληθὲν ἐνταῦθα πρωτοβουλίᾳ τῆς Βουλγαρίας, παμβαλκανικὸν κτηνιατρικὸν συνέδριον ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του. Μετέσχον αὐτοῦ ἡ Βουλγαρία, ἡ Ρουμανία, ἡ Σερβία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ὁμαδικὴν ἐνέργειαν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἔστω καὶ ἐπὶ περιωρισμένου ζητήματος. Καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως αὐτοῦ, ἐπί τοῦ οἰκονομικοῦ πρώτου ἐπιπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μόνον εἶνε δυνατὸν νὰ βασισθῇ στερεῶς γενικωτέρα πολιτικὴ συνεργασία αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἀφοροῦν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων δι' ἀμοιβαίαν συνδρομὴν τῶν κτηνιατρικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτιῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς πανώλους τῶν βοῶν καὶ τῆς εὐλογιᾶς τῶν προβάτων, αἵτινες κάθε χρόνον προξενοῦν ζημίας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων εἰς τὴν κτηνοτροφίαν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἔχουσα ἀντίκτυποτ καὶ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς αὐτοῦ παραγωγῆς. Ἵνα δμως ἐπιτευχθῇ ἀποτελεσματικὴ ἡ συνεργασία αὕτη τὸ συνέδριον ὑποδεικνύει διάφορα ἀπαραίτητα μέτρα. Τὸν συγχρονισμὸν τῆς κτηνιατρικῆς νομοθεσίας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγχρόνων δεδομένων τῆς ἐπιστήμης, τὴν ὀργάνωσιν τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τῶν κρατῶν τούτων, ἰδίᾳ διὰ τῆς συνοριακῆς τοιαύτης τὴν ἄμεσον καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτιῶν ἅμα τῇ ἐμφανίσει των.

Αἵ, λοιπὸν, ὅλαι σχεδὸν αὗαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου—διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν; — ἀφοροῦν τὴν Ἑλλάδα. Διότι ὅλα τὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη (πλὴν τῆς Ἀλβανίας) ἔσπευσαν νὰ συμμορφωθοῦν ἐκ τῶν προτέρων πρὸς αὐτὰς, λαμβάνοντα πρὸ καιροῦ τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς κτηνοτροφίας των.

Ἡ Βουλγαρία, ἐπὶ ἐκτάσεως μικροτέρας κατά τι τῆς Ἑλλάδος, διαθέτει σήμερον 265 κρατικοὺς κτηνιάτρους, 30 κοινοτικοὺ, καὶ διαφόρους ἄλλους εἰδικοὺς, συνοριακοὺς καὶ σιδηροδρομικούς. Ἔχει ἕνα κτηνιατρικὸν ἰνστιτοῦτον καὶ δύο ἕτερα ὑπὸ ἵδρυσιν. Ἀπὸ τοῦ 1923 λειτουργεῖ εἰς τὸ ἐν Σόφιᾳ πανεπιστήμιον κτηνιατρικὴ ἕδρα. Τέλος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτιῶν διαθέτει εἰδικὸν ταμεῖον, μὲ ἐτησίας προσόδους 30.000.000 λεβίων. Οὕτως ἀπέβη ἡ πρώτη συγκριτικῶς κτηνοτροφικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης, παρουσιάζουσα τὴν μεγίστην πυκνότητα ζώων κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον. Ὁ κτηνοτροφικός της πλοῦτος ἀνέρχεται, εἰς ἵππους, ἡμιόνους καὶ ὄνους 600.000, βῶδια καὶ ἀγελάδας 1.600.000, πρόβατα 10.000,000, αἶγας 1 600.000, χοίρους 1.000.000 καὶ ὀρνιθοειδῆ 8.500.000.

Ἡ Σερβία οὐδόλως ὑστερεῖ τῆς γείτονός της, ἔχουσα θαυμασίως ὀργανωτικὴν κτηνοτροφικὴν ὑπηρεσίαν μὲ 450 κρατικοὺς, 80 δημοτικοὺς καὶ 6 συνοριακοὺς κτηνιάτρους. Ὡς κτηνιατρικὰ ἱδρύματα: δύο πλήρη μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια, τρία ἕτερα ἰδιωτικὰ, λειτουργοῦντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους, 20 μικροβιολογικὰ ἰατρεῖα, 5 κρατικοὺς σταθμοὺς ἐμβιβατόρων γιὰ 300 ἐμβιβήτρας ἵππους, μίαν κτηνιατρικὴν σχολὴν εἰς Ζάγρεμπ, ἱδρυθεῖσα τῷ 1919 καὶ ἓν εἰδικὸν ἰνστιτοῦτον μολυσματικῶν ἀσθενειῶν τῶν κτηνῶν. Ὁ κτηνοτροφικὸς πλοῦτος ἀνέρχεται εἰς ἵππους 1.300.000, βῶδια καὶ ἀγελάδας 3.000.000, πρόβατα 5,000.000, αἶγας 2.000.000, χοίρους 2.000.000 καὶ ὀρνιθοειδεῖ 16.000.000.

Εἰς τὴν Ρουμανίαν λειτουργεῖ ἡ γενικὴ διεύθυνσις γεωργίας περιλαμβάνουσα δύο διευθύνσεις: τὴν κτηνιατρικὴν καὶ τὴν ζωοτεχνικήν. Εἰς αὐτὴν ὑπάγονται 354 κρατικοὶ κτηνίατροι. Ὑπάρχουν δμως ἐπὶ πλέον 49 κοινοτικοὶ, 6 συνοριακοὶ, 20 σιδηροδρομικοὶ, 5 διευθυνταὶ μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ 19 γενικοὶ καὶ εἰδικοὶ ἐπιθεωρηταί. Ἀπὸ 66 ἐτῶν λειτουργεῖ ἡ κτηνιατρικὴ σχολὴ Βουκουρεστίου, ἥτις ἀπὸ ἑξαετίας προεβιβάσθη εἰς κτηνιατρικὸν πανεπιστήμιον εἰς ὃ φοιτοῦν 200 φοιτηταί. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο ὑπάγονται καὶ δύο ἰνστιτοῦτα, ἓν μικροβιολογικὸν καὶ ἕτερον ζωοτεχνικόν. Οὕτω κατώρθωσε νὰ ἀνασυστήσῃ τὴν κτηνοτροφίαν της, τὴν ὁποίαν ὁ πόλεμος καὶ ἡ γερμανικὴ κατοχὴ εἶχον κυριολεκτικῶς καταστρέψει καὶ ν' ἀποβῇ ἓν τῶν πλουσιωτέρων κτηνοτροφικῶν κρατῶν τοῦ κόσμου ἔχουσα: ἵππους καὶ ἡμιόνους 1,814,000, βῶδια καὶ ἀγελάδας 5,049,000, πρόβατα 12, 950,000, αἶγας 450,000, χοίρους 3,087, 000 καὶ ὀρνιθοειδῆ 43.500,000.

Ἡ Τουρκία εἶχεν ἀνέκαθεν πολὺ καλὴν κτηνιατρικὴν ὑπηρεσίαν ἥτις ἀριθμεῖ σήμερον 285 κρατικοὺς καὶ 70 δημοτικοὺς κτηνιάτρους. Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν μία κτηνοτροφικὴ σχολὴ ἔχουσα νῦν 120 μαθητὰς, πλὴν τῆς στρατιωτικῆς κτηνιατρικῆς τοιαύτης. Ἓν κτηνιατρικὸν μικροβιολογικὸν ἰνστιτοῦτον λειτουργεῖ εἰς Παντοῦχι, ὡς ἐπίσης καὶ δύο εἰδικὰ ἐργαστήρια παρασκευῆς ἀντιπανωλικοῦ ὀρροῦ διὰ τὰ βῶδια. Τέλος εἰς τὴν Ἄγκυραν εὑρίσκεται ὑπὸ ἵδρυσιν ἕτερον κτηνιατρικὸν ἰνστιτοῦτον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ κτηνοτροφικὸς πλοῦτος τῆς Τουρκίας εἶνε μέγιστος περιβαμβάνων: Ἵππους 1.386.000, βῶδια καὶ ἀγελάδες 5.600.000 πρόβατα 22.000.000, αἶγας 4.000.000 καὶ 7.000.000 ὄρνιθας.

Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα: Ἡ κτηνοτροφία ἀποτελεῖ μετὰ τὴν γεωργίαν, τὸν κυριώτερον κλάδον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, εἰσφέρουσα τὰ 20 ο)ο τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος. Περιλαμβάνει 420.000 ἵππους καὶ ἡμιόνους, 300.000 ὄνους, 1.000.000 βῶδια καὶ ἀγελάδας, 450.000 χοίρους, 6.500,000 πρόβατα 14. 000.000 αἶγας καὶ 7.500.000 πουλερικά. Ἐνῷ δηλαδὴ ὑστερούμεν οὐσιαστικῶς εἰς κτηνοτροφικὸν πλοῦτον τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν, ἔχομεν τὸ ρεκὸρ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐγῶν καὶ τῶν ὄνων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε κυρίως ἡ ποσότης τῶν κτηνῶν ποὺ δείχνει τὴν ὀπισθοδρομικότητά μας. Εἶνε ἡ ποιότης αὐτῶν. Τὰ ζῷα μας εἶνε μικρὰ, καχεκτικὰ καὶ πολὺ ὀλίγον παραγωγικά. Οὕτω ἀναγκαζόμεθα νὰ εἰσάγωμεν ἐτησίως κτηνοτροφικὰ προϊόντα κολοσσιαίας ἀξίας.

Ποία εἶνε ὅμως τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων τὸ κράτος ἐπεδίωξε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κτηνοτροφίας μας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἰσπράττει ἄλλωστε σεβαστὸν ποσὸν φόρων; Κτηνιατρικὴ ὑπηρεσία ἐλλειπεστάτη μὲ 70 νομοκτηνίατρους καὶ ἐπικούρους. Μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπιζωοτικῶν μηδαμινά. Νομοθεσία κτηνιατρικὴ ἀπηρχαιωμένη καὶ συνήθως ἀνεφάρμοστος. Συνοριακὴ καὶ σιδηροδρομικὴ ὑπηρεσία ἀνύπαρκτος.

Μόλις τελευταίως κατωρθώθη ἡ ἱδρυσις κτηνιατρικοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου πρὸς παρασκευὴν ἐμβολίων καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων. Τὸ δὲ κατόπιν τόσων προσπαθειῶν ἱδρυθὲν τέλος εἰδικὸν ταμεῖον ὑπὲρ τῆς κτηνοτροφίας στερεῖται ἐπαρκῶν πόρων. Καὶ ὅμως ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ τῶν εἰδικῶν (;) ἐμπειρογνωμόνων ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι χάριν οἰκονομιῶν! Καὶ ὄχι ἄπαξ πολιτευόμενοι καὶ ὑπουργοὶ ἠμφισβήτησαν τὴν ἀναγκαιότητά της.

Τὸ κτηνιατρικὸν συνέδριον Κωνσταντινουπόλεως ἀπέδειξε τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γυμνότητά μας. Κάθε ἄρθρον τῶν ἀποφάσεών του ἀποτελεῖ ἕνα ράπισμα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ σκεφθῶμεν καλλίτερα καὶ πρακτικώτερα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς τόσον ἀναγκαίας κτηνιατρικῆς καὶ ζωοτεχνικῆς ὑπηρεσίας μας.

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

Ὁ προεδρος τῆς δημοκρατίας ναύαρχος κ. Κουντουριώτης εἰς τὴν «Πολυκλινικὴν» φέρων τοὺς ἐπιδέσμους τοῦ τραύματός του.

[Φωτογραφία διὰ τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα»]

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΜΙΧ. ΡΟΔΑ

Μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι Ἑλλὰς δὲν εἶνε μόνον ἡ πρωτεύουσα, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία, ἡ ὁποία ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς κρατικῆς μεριμνῆς καὶ στοργῆς, ἐδώκαμεν πρὸ καιροῦ, εἰς σειρὰν ἀνταποκρίσεων, μελέτην συστηματικὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ζητημάτων, καταρτισθεῖσαν μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας καὶ ἀντικειμενικότητος ἀπὸ μέρους τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Μιχ. Ροδᾶ. Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἔρευναν ταύτην, καὶ μετὰ τὴν Πελοπόννησον, τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἤπειρον καὶ τὰς Ἰονίους νήσους, θὰ ἀσχοληθῇ τώρα μὲ τὴν βόρειον Ἑλλάδα. Μὲ τὴν σημερινὴν πρώτην ἀνταπόκρισιν τοῦ κ. Ροδᾶ ἐγκαινιάζομεν τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ἐπαρχιακῆς ἐρεύνης, τὴν ὁποίαν, πρὸ παντὸς, πρέπει νὰ παρακολουθήσουν ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ κέντρου. Διότι, ἐὰν εἶνε γεγονὸς ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία ὡς πρωτοβουλία ἀτομικὴ ἢ σύνολον ἀτόμων ἐργάζεται καὶ μοχθῇ καὶ δημιουργῇ καὶ παρουσιάζῃ ἐνθαρρυντικὰς προόδους, εἶνε ἐπίσης γεγονὸς ὅτι ἡ κρατικὴ μέριμνα ὅταν δὲν ἐκδηλοῦται ἀμυδρότατα εὐεργετικὴ, ἐμφανίζεται συχνότατα ὡς ἀστοργία καὶ ἀδελτηρία καὶ στενοκέφαλος ἀντίληψις καὶ παρακώλυσις συνεχής. Αὐτὴ εἶνε ἡ θλιβερὰ ἀλήθεια. Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ κέντρου—κυβέρνησις, διοίκησις, πολιτευόμενοι—ἂς προσέξουν τοὺς πόνους, τοὺς πόθους, τὰ ζητήματα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας καὶ ἂς ἀντιληφθοῦν ὅτι ἔχει καὶ μερικὰ δικαιώματα, ἀντὶ τῶν ὅσων προσφέρει ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ Θράκη, ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θεσσαλία θὰ εἴπουν μὲ τὴν σειρὰν των τὸν πόνον των καὶ ὁ πόνος των πρέπει νὰ γίνῃ ἀκουστὸς καὶ σεβαστός. Ἡ ἔρευνα τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος», ἀντικειμενικὴ καὶ ἐξονυχιστικὴ, θὰ εἶνε πολύτιμος συμβολὴ διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἀκούσουν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ὀκτώβριος.—Ὅλα ξαναζοῦν μπροστά μου τώρα ποὺ ἀνεβοκατεβαίνω στὰ βουνὰ καὶ στὴς ἀπέραντες μακεδονικὲς πεδιάδες. Πέρασαν δεκαπέντε σημαδευτὰ χρόνια ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ ἔλχα τὸ εὐτύχημα νὰ γίνω κι' ἐγὼ, ἁπλοῦς φαντάρος τοῦ 7ου μεζικοῦ, ἐλευθερωτὴς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς «νύφης τοῦ Θερμαϊκοῦ». Δρόμοι καὶ μονοπάτια, βουνὰ καὶ λαγκάδια, πολιτεῖες καὶ χωριὰ, λίμνες καὶ ποτάμια, ὅλα γνώριμα, ἄλλα πρόσχαρα καὶ ἄλλα θλιβερά.

Ἀπὸ τὴν Θεσσαλία γραμμὴ γιὰ τὴν Ἐλασσῶνα, τὰ Σέρβια, τὴν Βέρροια καὶ τὰ Γενιτσά. Μετὰ τὴν μάχη τοῦ Σαραντάπορου οἱ Τοῦρκοι ἀγωνίζονται νὰ κρατηθοῦν στὰ Γενιτσὰ, ἀλλὰ σαρώνονται κι' ἐκεῖ. Βρέχει καὶ οἱ κάμποι πλημμυρίζουν, ἀλλὰ ἡ πορεία μας συνεχίζεται μέρα καὶ νύφτα γιὰ νὰ φθάσωμε στὸ Δριμίγκλαβα, στὴν Μπάλτζα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

Βροχερὸ ἀπόγευμα τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τὸ σύνταγμα μὲ τὴν πολεμικὴ σημαία του περνάει θριαμβευτικὰ ἀπὸ τὴν πετρόστρωτη Ἐγνατία. Δὲν εἶνε πειὰ ὄνειρο γιὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ φωνάζουν ἀδιάκοπα «ζήτω οἱ ἐλευθερωταί μας, ζήτω οἱ σωτῆρες μας».

Περάσανε ἀπ' τότε δεκαπέντε ὁλόκληρα χρόνια. Γιὰ νὰ δοῦμε λοιπὸν τί ἔγινε σ' αὐτὸ τὸ πολυτάραχο διάστημα ἑκ μέρους τοῦ κράτους καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ ἔρευνα τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος», μετὰ τὴν Πελοπόννησο, τὴν Αἰτωλοακαρνανία, Ἤπειρο καὶ Ἑπτάνησο, θὰ συνεχισθῇ κι' ἐδῶ στὴν κεντρικὴ, ἀνατολικὴ, βορειοδυτικὴ Μακεδονία καὶ τὴν Θράκη.

Θὰ συνεχισθῇ ἀντικειμενικὰ καὶ ψύχραιμα, μὲ τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς πραγματικότητος. Γιατὶ πρωτίστως ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ παλαιὸς της κόσμος πρέπει νὰ μάθῃ τί γίνεται, τί ὑπάρχει καὶ τί δὲν ὑπάρχει, τί δημιουργεῖται στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Θράκη. Ποῦ ἔχει ἀνυψωθῇ ἡ νέα μας χώρα καὶ ποῦ ἔχει καταπέσῃ. Σὲ ποιὸ προοδευτικὸ σταθμὸ ἔφθασε καὶ πόσοι κίνδυνοι τὴν πολιορκοῦν.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ μία χώρα ἀπὸ τὸν τύραννό της γιὰ νὰ εὐτυχήσῃ αὐτομάτως. Πρέπει τὰ ὀργανωθῇ ἡ ἐλευθερία της καὶ νὰ σταθῇ σὲ γερὰ ποδάρια, σὲ συνειδήσεις καὶ χαρακτῆρες ἀλύγιστους. Δὲν ἀρκεῖ γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν νέων χωρῶν μόνον ἡ ἑλληνικὴ αἰσθηματολογία ὅλων μας. Πρέπει ὁ κόσμος τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, οἱ πολιτευταί της, οἱ κατὰ καιροὺς πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ ὑπουργοί, οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ διανοούμενοι, ὅσοι ρυθμίζουν τὴν τύχην τῆς χώρας, ν' ἀποκτήσουν πρωτίστως βαθύτερη μακεδονικὴ συνείδησι.

Γιατὶ ἡ Μακεδονία σήμερα εἶνε ὁ κορμὸς τοῦ